

АТОМ

Лист ученика ОШ „Јован Миодраговић“
година XIV, број 15, МАЈ 2023.

ПОЗДРАВНА РЕЧ ДИРЕКТОРА

Поштовани ученици,

Желела бих да вам кажем нешто о учењу, понашању, вредностима, дружењу и уважавању.

Прво, желим да нагласим важност образовања и учења. Школа је место где стичете знање, вештине и способности које ће вам бити потребне током целог живота. Стога, будите активни и заинтересовани током наставе, постављајте питања и радите на себи како бисте постигли своје циљеве.

Друго, вредности су битан део нашег живота, а посебно у школи. Молим вас да будете поштени, одговорни и да поштујете друге ученике и наставнике. Немојте толерисати било који облик насиља, говор мржње или дискриминације. Школа треба да буде сигурно место за све ученике.

Треће, дружење и социјалне вештине су такође важни делови вашег живота у школи. Развијање пријатељстава и социјалних вештина помоћи ће вам да се осећате пријатно и сигурно. Будите отворени и трудите се да разговарате са другим ученицима, да се укључите у активности и да пружате подршку другима.

Четврто, уважавање других је важно за изградњу позитивне школске климе. Поштујте различитости међу ученицима, прихватите различите културе, религије, језике и начине размишљања. Учење о различитостима и разумевање других помоћи ће нам да створимо боље друштво.

На крају, желим да нагласим да су ваши успеси, понашање и поступци важни, не само за вас, већ и за школу и заједницу. Молим вас да се трудите да будете најбоља верзија себе, да budete поносни на своје постигнуће и да подржавате друге ученике у њиховом развоју.

Ваша директорка Вера Шаиновић

САДРЖАЈ

ПОЗДРАВНА РЕЧ НАШЕ ДИРЕКТОРКЕ	2
НАСТАВНИЦА МАЈА РАДОВИЋ: СВИ СМО У ИСТОМ ТИМУ	4
ПРОФЕСИОНАЛНА ОРИЈЕНТАЦИЈА	5
ШКОЛСКИ ЖИВОТ	
ДАН ШКОЛЕ	6
СВЕТСКИ ДАН ДЕТЕТА	7
РУСКА ШКОЛА	7
НАЈБОЉИ ДРУГ	8
ВЕШТАЧКА ИНТЕЛИГЕНЦИЈА - ДИЈАЛОГ СА ПИСЦЕМ ВЛАДИМИРОМ ЂУКАНОВИЋЕМ	10
У ЦАРСТВУ РАЗНОВРСНИХ КЊИГА - ШКОЛСКА БИБЛИОТЕКА	12
НАШИ ПУТОПИСЦИ	
ГОСПОЈИНСКИ ДАНИ	13
ПУЉА	14
ТРЕВИЗО	15
ЕКСКУРЗИЈА ОСМАКА - НИШ	16
ЕКСКУРЗИЈА СЕДМАКА - КЛАДОВО	17
НАШИ ПИСЦИ	18
ИНТЕРВЈУ СА УЧИТЕЉИЦАМА ЧЕТВРТОГ РАЗРЕДА	23
ВЕЛИКИ МАТУРАНТИ НАШЕ ШКОЛЕ	24
КЊИЖЕВНО-УМЕТНИЧКИ КУТАК	26
ТОП ЛИСТА ДОМАЋИХ И СТРАНИХ ФИЛМОВА	28
НА ЊИХ СМО ПОНОСНИ — НАШИ СПОРТИСТИ	32
ИСТРАЖУЈЕМО ПОДВОДНИ СВЕТ	33
ЊИХОВА ЧЕТКИЦА ЧУДА СТВАРА - ЛИКОВНИ РАДОВИ	34

СВИ СМО У ИСТОМ ТИМУ

„Ја сам „последница“ својих родитеља, а ви ћете бити моја“

Јер ви не можете бити ништа друго до оног што је наша кућа. А у нашој кући се зна да има људи који су њен део, а да нам праг нису ни прешли. Људи чија ће вам реченица променити, можда дан, а можда и све.

Они су ИЗАБРАЛИ да стоје пред вама. Није им то случајно запало. Морали су да се потруде да стигну ту где јесу. А сад се упорно труде да оправдају свој избор.

Ти људи се радују вашим освојеним турнирима. Нервирају се због тог једног бода који је фалио за петицу. Размишљају да зажмуре на оно „незнам“ у закључку.

То су они који знају кад ћеш да заплачеш, али и кад ћеш да пукнеш од смеха. Примете твоју нову фризуру. Не дозвољавају ти да стојиш сам. И стварно нађу одговор на питање зашто је плави патлиџан плаве боје.

Људи који са својом децом некад седе у тишини, јер је много приче отишло другој својој деци. Деци чије фазе пролазе изнова и изнова, док ми, родитељи, једва издржимо два, три круга.

Зато нећу себи дозволити слабост да рушим положај оних, од чијег се положаја очекује, што би Бакман рекао - само све.

Ја ћу да навијам. Јер знам да ОНИ - васпитачи, учитељи, наставници, професори - спремају најбољи тим. Тим у који су упрте све наше очи. Тим који је спаковао сва наша надања. Тим којем поносно машемо с кућног прага. Тим који испраћамо са степеништа школе. Онај тим који нас представља свету.

Не мораш да бираш страну. Јер сви смо на истој. Само навијај!

Наставница Маја Радовић

АНКЕТА

Професионална оријентација 7. разред

У анонимној анкети са темом професионалне оријентације учествовало је 58 ученика 7. разреда (одељења 7/1, 7/2 и 7/3).

Није се изјаснило 7 ученика (12%), 14 ученика (24%) жели професионално да се бави спортом. Жељене професије осталих ученика су углавном уметност, архитектура, програмирање, предузетништво, медицина и права. По један ученик се изјаснио за занимање фотограф, ватрогасац и кувар.

На избор професије утичу склоност према изабраном послу, али и економска исплативост. У добре стране професије такође су наводили углавном добру плату, па се чини да је то јако битан фактор код избора професије.

Око 60% ученика није обавештено коју школу треба завршити за жељену професију и углавном немају узора у тој професији (осим будућих спортиста).

Професионална оријентација 8. разред

Укупно 115 ученика осмог разреда је попунило анкету о професионалној оријентацији.

На питање: Које предмете ученици највише воле, наводили су предмете (набројани су редом по квантитету):

географија, ликовно, историја, хемија, српски језик, математика, енглески језици и физика.

Најтежи предмети су им: физика, биологија, хемија, математика, француски, ликовно, музичко.

Разлози за позитиван и за негативан избор су пре свега оцене које имају, затим наводе „добар / није добар наставник, занимљив / није занимљив час, лака / тешка материја.

Као разлог за одабир жељене школе наводе близину, да су чули да је школа добра, да желе да буду у добром друштву и да је друштво забавно, школе које планирају да упишу су: Четрнаеста гимназија у највећем броју, па Трећа, затим Шеста, Пета, Гимназија Свети

Сава и Осма београдска гимназија. Осим гимназија, мањи број ученика (свега 19) наводи: Медицинску, Техно арт, Угоститељско-туристичку, као и Другу економску.

Ово су послови којима се не би бавили: сви послови који их обавезују да седе у канцеларији по цео дан (највећи број одговора), затим посао ђубретара, послови где им шеф говори шта да раде, коцкар, возач аутобуса, доктор, послови у којима има физичке активности и око 20 ученика је навело да не би желело да буду наставници и да раде у школи са децом.

Као критеријум за избор посла наводе да то пре свега треба да буде посао који је занимљив, затим који је у складу са њиховим интересовањима и способностима, па затим посао где се зарађује пуно новца. Критеријуми да се лако запосле и да посао захтева тимски рад, нису им толико битни.

Што се тиче завршног испита и договора на питање шта их највише брине у вези са њим, ученици наводе следеће одговоре: то што нећу имати довољно бодова, да не превлада моја брзоплетост и погрешим на глупостима, да га нећу најбоље урадити, да ћу имати трему, да нећу имати концентрацију, да ће се разболети, да ће се збунити, успаничити.

Животни циљеви у будућности су код 50% ученика да се преселе у иностранство, да имају породице, да имају посао којим ће издржавати породицу, да им чланови породице буду здрави, да буду срећни. Издвојени појединачни одговори ученика су: да направи студио за анимације, да има своју слободу, да напише своју књигу, да постане глумац, да ужива у сваком тренутку.

Сви ученици за узоре наводе њихове родитеље, а поред њих три ученика је навело имена три кошаркаша, 2 ученика име инфлуенсера, 2 имена глумаца, један Бил Гејтс и једна ученица наставницу српског језика Александру Узелац.

Тим за професионалну оријентацију

ДАН ШКОЛЕ

Док се годишња доба смењују, године се заокружују и нижу. Наша школа је обишла још један круг и прославила свој 68. рођендан. Овим лепим поводом одржана је приредба у „Божидарцу“. Среле су се боје јесени и зиме, звуци пролећа и мириси лета, јер су управо годишња доба тема овогодишње прославе. Шарену карневалску атмосферу улепшале су бундеве и паприке, новогодишњи звончићи, нежни ђурђевак и морски таласи. Наши ученици, учитељи и наставници су нас одвели на распевано путовање и подсетили нас да нам је најлепше када се сви окупимо. Жељно ишчекујемо њихове наредне успехе и занимљиве идеје.

СВЕТСКИ ДАН ДЕТЕТА

Поводом Светског дана детета, у нашој школи су уприличене различите активности. Деца, дружење и одрастање су наша стална тема, али смо ове недеље одлучили да јој приђемо на посебан начин.

На часовима српског језика говорили смо о маштању, сновима и жељама, а ученици VII/3 су оне најискреније послали папирним бродовима, авионима и шеширима. Браво, седмаци!

Ваше жеље се придружују чувеној флоти коју је зеленом реком послао Рабиндранат Тагоре почетком прошлог века. Једва чекамо да вам се остваре. Срећно!

ШКОЛА У РУСИЈИ

Наша нова другарица из Русије, Олга Колтунова, написала нам је на свом матерњем језику у чему је разлика између руске и српске школе. Да, знамо да ћете помислити како не разумете јер учите француски и енглески језик, али ово може бити мали истраживачки задатак за вас. Тек да нам буде мало јасније колико је њима тешко када уче српски и прате наставу на потпуно непознатом језику.

Моя Московская школа сильно отличается от вашей. Хотелось бы привести несколько примеров:

1. Нет формы и сменной обуви. В русской школе у каждой школы есть свой дресс код. Также сменку нельзя не принести, так как в России часто идут дожди.
2. В Сербии на выполнение Домашнего задания не смотрят. В России даже за хорошо выполненное сочинение, из за орфографических ошибок могут поставить „2”.
3. Количество уроков. В Сербии будет максимум 6 уроков (не считая дополнительные). Во время проживания в России у меня было минимум 6-7 уроков. Также нам могли поставить обязательный урок.

Но в России есть не только минусы, но и плюсы:

4. В России перемена минимум длится 10 минут. После 3 урока у нас есть перемена 15 минут.

Также в Российской школе есть своя столовая. В ней есть магазин и большое количество столов и стульев. Обед стоит 210 рублей. Но там не очень вкусно.

Колтунова Ольга 5 класс

НАЈБОЉИ ДРУГ

Већ традиционално у нашој школи, и ове школске године смо бирали најбоље другове у одељењима од другог до осмог разреда. Ученици су са својим одељењским старешинама разговарали о особинама које красе најбоље другове и реализовали анонимно анкетање у оквиру сваког одељења.

Доделу диплома „Најбољи друг“ организовали смо у пријатној, свечаној и радној атмосфери. Том приликом, психолог и педагог школе су реализовале радионицу поводом обележавања Светског дана детета. Подсетили смо се дечијих права, али и обавеза.

Ученици које су другари из одељења одабрали да понесу титулу „НАЈБОЉИ ДРУГ“ и разлози због којих су бирани:

Лука Булатовић 2/1 зато што је пажљив, увек помаже другарима, дели ужину, објашњава задатке из математике, прави одличне роботе и програмира их и учи другаре да програмирају. Разуман је и толерантан. Најбољи је.

Тамара Пешић 2/2 зато што је дружељубива, самостална, чува тајне, вредна је, воли да игра

Василије Сарић 2/3 зато што је добар, тих, увек спреман да помогне и позајми нешто. Стрпљив је и увек пажљиво слуша. Радо помаже другарима. Паметан је и увек активан на часовима.

Тамара Симеуновић 2/4 зато што је дружељубива, занимљива, паметна, забавна, пажљива и увек ту за све другаре.

Анђела Копривица 2/5 зато што је добра особа, воли да дели, помаже другима, несебична, племенита.

Ема Хаскић 2/6 зато што је добродушна, одговорна, искрена, вредна, правдољубива, маштовита, спретна, одличан ученик, посвећена.

Јанко Анђелић 3/1 зато што је одличан ђак, не упада у сукобе, добар, занимљив, паметан, увек помаже у хитној ситуацији.

Матеј Јовичић 3/2 зато што је добар, паметан, вредан, пажљив, помаже свима, сналажљив, није свађалица, културан.

Нина Пољичак 3/3 зато што је одличан ђак, дели све са другима, помаже свима.

Вид Вујовић 3/4 зато што је добар, воли да се игра, да дели, праведан је, добар према свима, воли сву децу, нежан, духовит, љубазан, стрпљив, воли да помаже.

Јаков Конатар 4/1 зато што је дружељубив, хуман, фер, фин, духовит, свима помаже, културан, није себичан и не вређа никога.

Лав Тодоровић 4/2 зато што се лепо дружи, воли да помаже, воли да дели ужину, увек се лепо игра, духовит је, шаљив, паметан, одличан ђак.

Марко Бабац 4/3 зато што је искрен, пожртвован, поуздан, несебичан, одговоран, весео у дружењу, мио, поштује различитости и уважава све другове у школи.

Петар Ђорић 4/4 зато што је добар дечак, дружи се са свима, увек је ту да помогне и заштити, никада није безобразан, дели све са другима, никада се не свађа и не љути се, увек „попушта“.

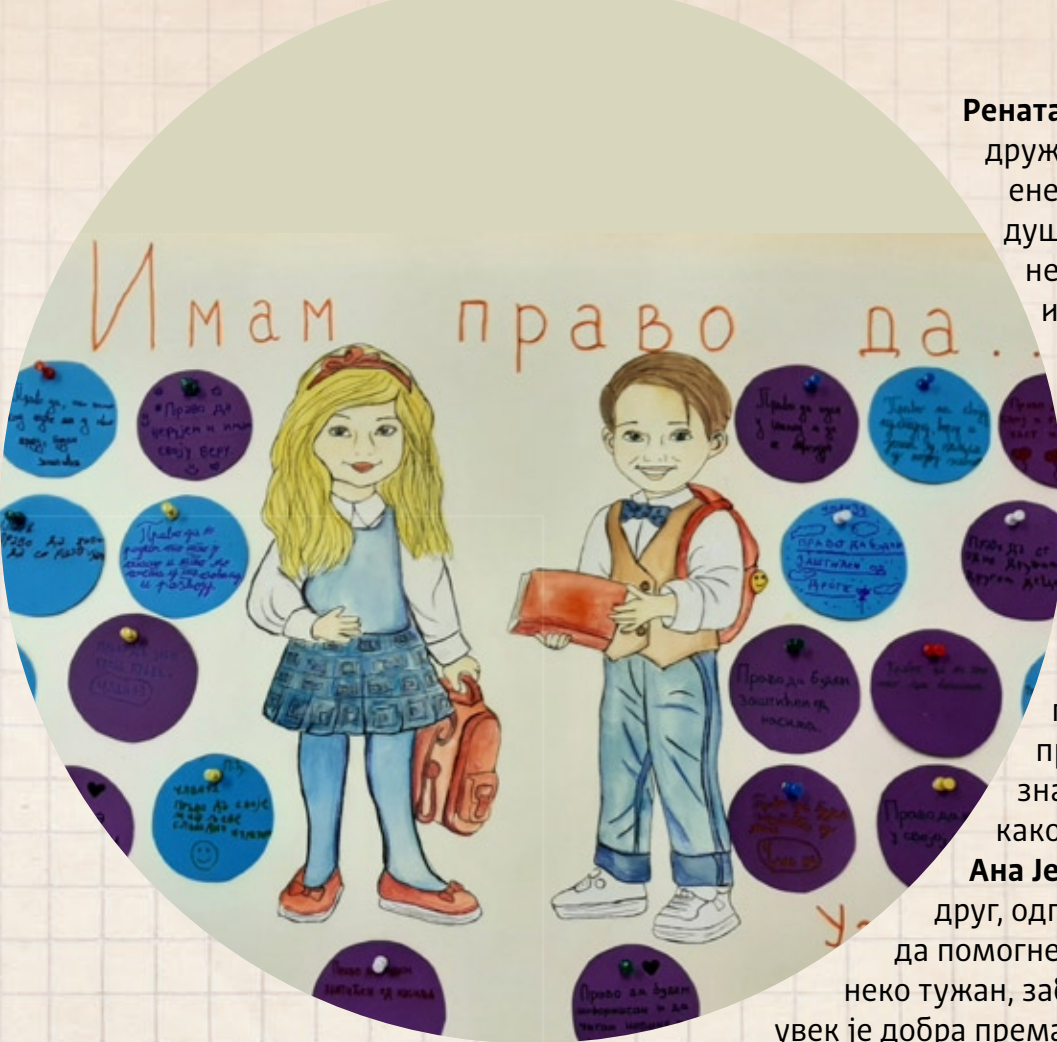
Маша Попадић 4/5 зато што је забавна, духовита, дружељубива, зато што помаже свима, чува тајне, искрена, паметна, увек насмејана, не избацује другаре из игре, решава проблеме разговором.

Ена Јанет Саничанин 4/6 зато што је добра, лепа, не прича на часу, увек помогне у невољи.

Хана Поповић 5/1 зато што зна да дели ствари, добра је, не свађа се, нежна је, осећајна, дружељубива, драга, пристојна, не лаже, помаже увек, паметна је.

Максим Церовић 5/2 зато што је поштен, чува тајне, увек помаже другима, племенит, забаван, дружељубив, даје добре савете, дао би све да некоме помогне, ретко је љут, љубазан је и зна да опрости.

Вук Шуша 5/3 зато што је духовит, маштовит, зрео, увек хоће да помогне, искрен, добронамеран, племенит, поштен, чува тајне, разуман, дружељубив, никада никога не би повредио, изборио би се увек за пријатеље.

Рената Елезовић 5/4 зато што је дружељубива, фина, забавна, пуна енергије, драга, паметна, добродушна, прва пружа помоћ када је неко у невољи, јако је пажљива и све дели.

Николина Стојановић 5/5

зато што је великодушна, несебична, поштена, искрена, паметна, праведна, ту је када некоме треба.

Миа Зах 6/1 зато што је добра, увек помаже у невољи и око градива, паметна је.

Павле Стошић 6/2 зато што први помогне када је неко у проблему, воли да се шали, зна да орасположи, увек пита како си.

Ана Јевтић 6/3 зато што је добар друг, одговорна је, увек је спремна да помогне и да утеши и загрли када је неко тужан, забавна је, воли да се дружи, увек је добра према свима, супер је,

најодговорнија је за тај посао.

Лазар Матковић 6/4 зато што је забаван, племенит, вредан, паметан.

Сава Ђошић 6/5 зато што је забаван, не свађа се, не псује, поштује свакога, не вређа.

Раство Жула 7/1 зато што се дружи са свима, увек спреман да помогне, искрен.

Петар Граовац 7/2 зато што је одговоран, пристојно се понаша, духовит, забаван, дели са друговима, искрен, добар, поштен.

Михаило Павловић 7/3 зато што свима помаже, према свима је фин, дружељубив, паметан, ту је када је некоме потребан савет, жели да помогне када си у проблему, храбар, дели ствари, љубазан је, увек ту за другаре, није себичан, свима је друг, културан у друштву.

Јанко Вучковић 7/4 зато што помаже свима, уме све да насмеје, орасположи човека, паметан, чува тајне, можеш увек да му се повериш.

Хана Кустудић 7/5 зато што је фина и сарадљива са осталим другарима, дели ужину, заштитнички је настројена, спасава одељење када треба да се одговара, увек је спремна да помогне, има стрпљења да саслуша сваког, потруди се да нађе решење за сваку ситуацију, мирна је и нема бурне реакције, са свима се слаже. Улога најбољег друга јој припада јер она то и јесте.

Михаило Лебедински 8/1 зато што је дружељубив, не поступа непромишљено, воли да дели, паметан, жели да помогне, весео је, чита пуно књига, несебичан, добра душа.

Ана Жижић 8/2 зато што је увек спремна да помогне, има стрпљења за друге, уме да дели

Наталија Маринковић 8/3 зато што је духовита, нежна, забавна, паметна, брижна, љубазна, лепа, увек брине да сви буду укључени.

Луна Стојановић 8/4 зато што је јако драга и увек помаже свима, добра према свима, дружељубива, добра, великодушна, даје савете, увек је ту да помогне, радо дели све, увек је расположена, фина.

Матија Лукић 8/5 зато што је добар, брижан, помаже свима, позитиван, паметан.

Гордана Јовић, психолог школе и Марија Јовановић, педагог школе

ВЕШТАЧКА ИНТЕЛИГЕНЦИЈА (AI)

ШТА О ОВОЈ, У ПОСЛЕДЊЕ ВРЕМЕ, НЕЗАОБИЛАЗНОЈ ТЕМИ КАЖЕ ЈЕДАН ТИНЕЈѢЕР, А КАКО ЊЕНЕ МОГУЋНОСТИ САГЛЕДАВА ПИСАЦ ВЛАДИМИР ЂУКАНОВИЋ.

Данас живимо у свету где компјутери и машине полако преузимају и олакшавају свакодневне задатке и обавезе. Развојем рачунара и технологије дошло је до великог напретка вештачке интелигенције, познатије као „AI“, док је у скорије време направљен програм који се служи вештачком интелигенцијом како би нам олакшао свакодневни живот. Име тог програма је „ChatGPT“. Платформа је бесплатна тако да и сами можете да је испробате, а сада ћу вам укратко објаснити о чему се ради:

„У последњих неколико година, уметна интелигенција (AI) постала је неизбежна тема у нашем свету. „AI“ је технологија која омогућава рачунарима и другим дигиталним уређајима да обављају задатке који захтевају интелигенцију сличну људској. Један од најнапреднијих система за обраду природног језика је „ChatGPT“, велики језички модел обучен на архитектури „GPT-3.5“, који је изграђен да буде способан да разуме природни језик и да производи људску интеракцију.

„AI“ је постао свеprisutan у свакодневном животу, од препорука на „Амазону“ и „Нетфликсу“, до аутоматског превођења језика и детекције преваре на кредитним картицама. „AI“ се користи у свим индустријама, од финансија до медицине, а потенцијал за развој ове технологије је огроман.

Као технологија, „AI“ се развијао годинама, али је напредак у машинском учењу учинио да „AI“ постане много моћнији у последњих неколико година. Машинско учење је поступак у коме рачунари користе алгоритме да науче како да обављају задатке на основу великог скупа података. Када се користи у комбинацији са огромним количинама података, машинско учење може научити да препознаје обрасце и доноси одлуке сличне људским.

„AI“ технологија наставља да се развија и побољшава, и очекује се да ће се користити за решавање све сложенијих проблема у будућности. На пример, вештачка интелигенција би могла да се користи у развоју аутономних возила, која би могла да промене начин на који

се крећемо у градовима. Такође се очекује да ће се „AI“ користити у истраживању лекова и развоју нових технологија за лечење болести. Међутим, постоји и забринутост у вези са „AI“ технологијом, укључујући и могућност да „AI“ преузме послове који су тренутно у рукама људи. Такође постоје етичке и моралне дилеме у вези са коришћењем „AI“, укључујући питања приватности и безбедности.

Упркос овим забринутостима, „AI“ технологија има огроман потенцијал за побољшање света и наше животе. Као велики језички модел, „ChatGPT“ је само један пример како „AI“ технологија може бити коришћена за побољшање наше свакодневнице.”

Да ли бисте поверовали да је текст који сте претходно прочитали на мој захтев написао „ChatGPT“? То је показатељ колико је ова технологија напредовала и колико има потенцијала за даљи развој.

Моје мишљење је да су овакве нове технологије веома корисне и да имају светлу будућност, иако сматрам да још нису у стању да надмаше човека у појединим аспектима живота, као што су то урадили, на пример, у шаху. Ту се поставља питање колико ће човек још бити у вођству у односу на ову технологију. Сматрам да ће ипак бити потребан дужи временски период, јер људи и даље успевају да га надмудре и да манипулишу њиме. Ево једног од примера:

На постављено питање „Колико је 2+2?“ програм је одговорио „4“. Корисник је програму „ChatGPT“ настављао да поставља исто питање, али га је након сваког тачног одговора корисник „исправљао“ и убеђивао да је 2+2=5. Након неколико покушаја програм је сам почео да понавља да је 2+2=5.

Иако је за сада „AI“ и даље у фази развоја, он сваког дана све више и више учи и открива захваљујући људима који га користе, и тренутак када ће вештачка интелигенција престићи људе у већини аспеката живота је сваким даном све ближи и ближи.

Аљоша Радојковић 7/4

Вештачка интелигенција (AI) је ту још од давне 1956. године када је професор Џон Маккарти први дефинисао овај термин. У последњих десетак година AI улази у све аспекте наших живота, од паметних телефона, медицине, транспорта, производње итд. Интересантно је да већина људи није била свесна уплива ове технологије у наше животе све до појаве ChatGpt апликације. Ова апликација је типични LLM (ларџ ленгвиџ модел) систем који има моћ да манипулише језиком тако да нам се чини да комуницирамо са другим људским бићем. Ова технологија је трансформативна, не само због своје компјутерске моћи, већ и због самог антрополошког осећаја да је преко пута нас особа. Људи до сада нису имали конкуренцију у домену интелигенције, а сада имамо системе који не само да су слични нама у манипулацији језиком, него се њихово знање повећава експоненцијално.

Технологија ће значајно променити начин како друштво функционише. Многа радна места ће бити замењена AI системима и то ће се дешавати много брже него до сад. Технологија је у последњих 200 година значајно побољшала квалитет живота и помогла да се већина човечанства извуче из екстремног сиромаштва. Развој технологије је ишао темпом који је дозвољавао да се људи преквалификују са примитивнијих радних места на боља и тако се стварала додатна вредност у економији која је донела бољитак већини. Страх код AI је брзина којом ће радна места нестајати и шта ће бити са људима који изгубе посао. Инвестициона банка Голдман Сакс тврди да је неких 300 милиона радних места на удару у следећих неколико година.

Савршен пример је адвокатура и шта ће бити са том браншом. Пре пар недеља смо на једној презентацији демонстрирали како ChatGpt за пар секунди направи Статут фирме. Овај оснивачки документ углавном израђују адвокати и приправници за своје клијенте. Потребно им је неколико дана да тај посао обаве и клијенту доставе Статут. AI је Статут написао за неколико секунди уз пар мањих грешака. Разлика у брзини рада је радикална тако да ће и промене у овој области бити радикалне. Да ли ће за пар деценија постојати адвокати или ће све правне послове обављати вештачка интелигенција? Одговор на ово питање ми је дао сам ChatGpt, и ево га:

“Као AI, не могу предвидети будућност с потпуном сигурношћу. Међутим, иако се већ сада развијају алати и софтвери који помажу код правних послова, вероватно ће још увек бити потребан људски фактор у процесу доношења одлука и правне интерпретације. Стога, можемо очекивати да ће се улога адвоката можда променити, али неће нестати у потпуности у скорој будућности.”

Промена је неминовна и битно је прилагодити се. Пријавите се за приступ на ChatGpt кроз Мајкрософт Бинг. Прво ћете бити на листи чекања а онда ћете добити приступ овој невероватној технологији. Сви скупа морамо да радимо на томе да се створи одговарајући правни оквир који ће осигурати да ова технологија ради у интересу људи.

Владимир Ђукановић, писац

Били смо у школској библиотеци

Када смо отворили врата библиотеке, дочекао нас је пријатан мирис, свеж ваздух и обиље светлости. У библиотеци је владао мир и тишина. Чула се тиха пријатна музика. Прави амбијент за уживање у читању.

И не само то. У миру библиотеке се, по речима библиотекарке Тање Лабан, професора српског језика и књижевности, наставници и ученици припремају за такмичења, снимају се прилози за обележавање важних датума, пишу се домаћи задаци, куцају се литерарни радови за конкурсе, израђују се пројекти. Понекад се, за време великог одмора, на брзину, одигра партија шаха... Наставници, пак, врло често одржавају своје стручне састанке управо ту, у миру библиотеке.

Библиотека је предивно царство разноврсних књига.

У том царству почасно место заузима лектира за све разреде основне школе. Поред лектире ту су и веселе сликовнице за најмлађе, бајке и митови из свих крајева света за љубитеље фантастичног, поезија за танане емотивце, романи свих врста, енциклопедије из разних области за оне жељне знања, речници лексикони, стручна литература за наставнике... За сваког по нешто.

Имали смо прилику да разговарамо са истинским љубитељима књиге, уједно и члановима библиотечке секције, ученицима који су стигли до градског нивоа такмичења које традиционално организује Библиотека града Београда „Читам, па шта“ о њиховом читалачком искуству и препорукама књига

за читање. Разговор су немо и са одобравањем пратили портрети писаца са зида у делу библиотеке предвиђеном за рад библиотекара.

Ученик 2/1 Алекса Луцић препоручује књигу Астрид Линдгрен „Лота прави лом“, захваљујући којој је схватио колико је важна породица и колико је тешко живети без ње.

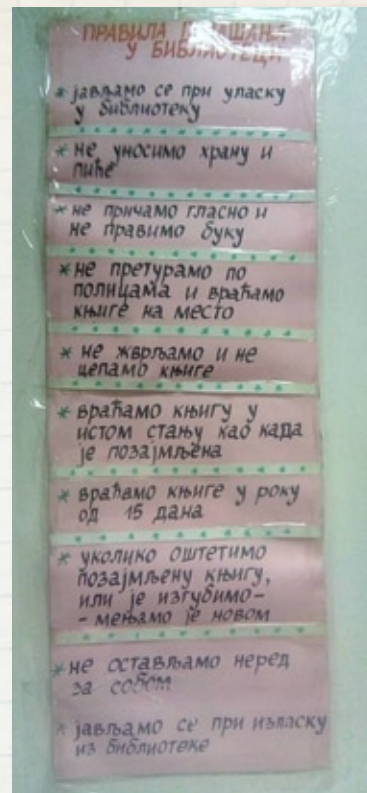
Софија Чикић из 2/2 каже да у читању проналази мир, а својим вршњацима препоручује да се забаве и опусте читајући књигу Весне Алексић „Прича о Таталији“.

Ученица 4/5 Цветина Петровић воли да открива нове светове читајући, воли да посећује библиотеку и од другог разреда учествује на такмичењу „Читам, па шта“, где упознаје нове другаре и нове наслове. Препоручује својим другарима да мање играју игрице, а више читају и тако проширују себе. Омиљена књига јој је „Лето када сам научила да летим“ Јасминке Петровић и топло је препоручује својим вршњацима.

Николина Костић, ученица 5/2, обожава енглеске романи, а омиљени роман јој је „Сенка“ Мајкла Морпурга и свима препоручује да га прочитају. Такмичење „Читам, па шта“ помогло јој је да уђе у невероватно царство књига и читања које јој доноси много задовољства.

Лара Вукојчић, ученица 6/3, подсећа на изреку да је човек богат онолико колико је књига прочитао. Богатство је у знању, а врло широко, опште знање, стиче се управо читањем. Свима, деци млађег и старијег узраста, тинејџерима, па чак и родитељима препоручује да прочитају трилогију „Воли те твоја Клер“ Ивон Принц, својеврсни приручник за девојчице препун поука за све нас. Ову дивну књигу прочитала је захваљујући такмичењу „Читам, па шта“ и она је оставила снажан утисак на њу.

Чланови новинарске секције
Основне школе
„Јован Миодраговић“

Госпојински дани у Новом Бечеју

Манифестација поводом славе Велика Госпојина, такозвани Великогоспојински дани одржавају се сваке године, од 26. до 28. августа у Новом Бечеју.

Нови Бечеј је варошица у чији састав улазе и два мала места Кумане и Бочар. На самом улазу у Нови Бечеј налази се велики билборд са смешним брком, који својим осмехом пожели свакоме срећан боравак у Новом Бечеју. То је место на обали Тисе, некада богато пољопривредно и индустријско место, а сада слабо развијено пољопривредно, са мањим бројем становника и с веома малим развојем индустрије.

Некада су се улицама Новог Бечеја недељом, поготово када су свадбе, виђали фијакери са упрегнутим коњима и веселим сватовима, јата гусака које гачу, крда крава која су терали кравари и мали пулинчићи, сељани који су седели на клупама испред својих кућа. Данас су од те лепоте и тог развијеног пољопривредног и индустријског места остали само Госпојински дани, када се окупе Новобечејци и сви они из околних места, а и они који дођу из других држава где раде, а сете се свога места и лепих обичаја.

Од манастира, па све до краја варошице, налазе се велики столови са белим столњацима на којима су наслагане разне шарене бомбоне, ораснице, ванилице и друге послastiце. Може се купити и разгледница и отићи у манастир. У преподневним часовима је коњијада или ревија прелепих коња који се такмиче у разним дисциплинама, а после подне море људи одшета до кеја да види разна пловила што плове. Тамо може да се нађе све, од прелепих чамаца до малих бродића и разних малих пловила, која су допловила баш због овог догађаја.

Има ту још много тога. Ако си гладан, можеш господски да ручаш, ту је и златни котлић и разноврзне друге ђаконије, а ако си жедан, ту је и Улица пива, можеш да купиш и сувенир, па шта је коме по вољи.

А вечерњи часови су резервисани за музичке догађаје, што забавне што народне. Ту долазе разни певачи: Северина, Здравко Чолић, Цеца, па и Лепа Брена. О овом догађају прича се још дуго бар до неког следећег у другом месту, а има их доста.

Анђела Ђуришић 8/3

ЗАШТО МЕ ПУТОВАЊА ЧИНЕ СРЕЋНИМ

Путовања ме чине срећним. Током путовања може се научити свашта нешто, попут историје, културе и језика тог града или државе. Овог дивног пролећа обишао сам Италију. Био сам у региону под називом Пуља и обишао неколико градова и градића – Леће, Остун, Бари и Полињано а Маре. Поред њих налазе и бројна места: Алберобело, Монополи и Галиполи.

Ово ми је пети пут да сам посетио Италију, али то је био северни део Италије. Сада сам одлучио да одем у јужни део. Обишао сам сам шпиц Италије, где се спајају Јадранско и Јонско море. То је сам крај Апенинског полуострва, где се налази градић Санта Марија ди Леука.

Да би се обишла цела Пуља потребно вам је месец дана, али оно најважније можете обићи за седам дана. Град који ми се највише свидео је Галиполи, на обали Јонског мора, где се налазе тврђава и зидине старе неколико векова, али у њему се налази и стари град препун ресторанића и радњица са ручно рађеним сувенирима. Пажњу су ми привукли шарени керамички балони, који су окачени на зидове као украс. Сазнао сам да их праве, јер верују да доносе срећу свакој кући.

Матера је посебан град. Зашто? Први становници живели су у Матери пре 9000 година. У прошлом веку људи су живели у пећинама, без струје и воде. И животиње су живеле са њима, па су почеле да се појављују бројне болести. Зато је влада Италије становнике Матере преселила у новије зграде у другим насељима. Матера је остала потпуно

празна. Тек после петнаест година њихови синови и ћерке од тих пећина направили су хотеле и скупе смештаје у којима се може одсести и данас, али за много новца. Овај град је због старости под заштитом УНЕСКО-а.

Остун је градић у коме је свака зграда офарбана у бело, као и у многим грчким местима, да не би привлачила сунце.

Овај градић се налази на брду, али је веома близу мора. Леће као један од највећих градова има највише занимљивости, као што је римски амфитеатар, много цркава и музеја. Стари град је сав у камену и окружен зидинама. У њему има пуно радњица у којима се могу купити специјалитети из Пуље. Пасте и пице су традиционална храна у целој Италији, али најпознатији специјалитет у Пуљи је врста пасте под именом орекијете, што на италијанском значи ушна шкољка. Такође су познати и тарали, крекери у облику мале крофне, који могу бити слани и слатки и могу се јести уз сиреве и саламе. Ја сам пробао слатке, преливене јагодом.

Свако моје путовање донесе ми нова искуства. Увек сазнам нешто ново о том народу, упознам нове људе, научим неке нове речи. Инвестиција у путовања је улагање у себе. Обишао сам многе градове и државе и мислим да је ово тек почетак. Радујем се сваком следећем путовању.

Вања Јарчов 7/4

Тревизо

ИТАЛИЈА, ПУТОВАЊЕ КРОЗ УКУСЕ И ЗВУКОВЕ

Тревизо је малени градић на северу Италије. Лепе зграде, дивни звукови птица и дивна архитектура је најједноставније како се може описати овај град. Тревизо је такође и центар светски познате марке Бенетон.

Тревизо се брзо и лако може препешачити, град је мали али пун живота и канала. У каналима, илити малим речицама, се могу наћи маме патке са својим пачићима, патке које се сунчају, лабудови, црне птице са белим главама и многе друге.

Тревизо јесте мали, али је град који одише богатством. Најновији модели аутомобила, фирмирана одећа, најфинија храна и угледни људи са стилем. Најстарији и најлепши део Тревиза има многе скривене драгуље, као на пример разне фонтане, капије града и статуе. Многи су били у Венецији за овај распуст. Венеција је дивна, али тамо су гужва, атракције, продавнице... Тревизо је град где се види како људи живе, у које продавнице иду, где једу и где живе. Није било толико туриста тамо. А лако се препозна да ли је човек Италијан или није. Италијани имају укуса и стила. Одећа испеглана, најмодерније наочаре, чизме од праве коже. О храни и да не причам. Пицу када наручиш, стиже брзо, топла и топи се у устима. Људи иду на посао бициклима, дечаци играју фудбал на тргу, девојчице се шетају градом и гледају излоге. У Италији постоје јако брзи возеви који иду од града до града. Чисти, удобни и јефтени. Тинејџери тамо иду у шопинг до другог града, као када ми идемо до тржног центра. Тако смо ми отишли до Венеције...

Маша Костић 7/5

ОСМАЦИ НА ЕКСКУРЗИЈИ

Тог 3. октобра 2022. године отишли смо у Ниш на екскурзију. То је уједно била и наша последња екскурзија у основној школи.

Током боравка у Нишу посетили смо веома занимљива и значајна историјска и културна места: Ђавољу варош, Беле-кулу, Нишку тврђаву и многе друге интересантне локалитете. Читав пут био је преплављен различитим емоцијама, али највише срећом, јер смо после дужег периода и пандемије која нас је све задесила, коначно неколико дана провели сви заједно дружећи се. Поред полудневних излета и много других занимација, увече бисмо у хотелу одлазили у дискотеку и певали, играли, уживали у безбрижним данима детињства.

Биће ово једна од оних екскурзија која ће се заувек памтити и препричавати...

ЂАВОЉА ВАРОШ

Ђавоља варош је скуп земљаних кула на чијим се врховима налазе камене кугле. Веома су високе и има их више од 200. Ђавоља варош је ретки природни феномен који се налази на Радану. Уживали смо у обиласку и очарани смо лепотама природе.

БЕЛЕ-КУЛА

Беле-кула је споменик из Првог српског устанка који је знак одмазде тадашње турске власти. Налази се на 4 километра од центра Ниша и данас представља важан историјски музеј. То што је чини другачијом су лобање погинулих српских војника које се могу видети и споља и изнутра.

НИШКА ТВРЂАВА

Нишка тврђава представља комплексан споменик културе. Изграђена је у 18. веку и позната је као једна од најзначајнијих и добро очуваних споменика. Тамо смо могли да купимо сувенире и уживамо на отвореном.

Јана Ванчетовић Драговић и Ани Нађ Атаљанц 8/3

ЕКСКУРЗИЈА СЕДМАКА

Виминацијум – Лепенски вир – Кладово – Неготин

Екскурзија 2023. била је једна од лепших екскурзија на којим сам била за ових седам година. Сви смо били сложни, нисмо се свађали и није било никаквих проблема. Мени је много жао што нам је остала још само једна екскурзија до краја основне.

Обишли смо предивне ствари, које су такође веома значајне за Србију и српску историју.

Видели смо: Лепенски вир, Виминацијум, градове Кладов и Неготин, прошли смо поред Голубачке тврђаве. Посетили смо Музеј Хајдук Вељка, Мокрањчеву кућу, Музеј Неготинске Крајине.

Највећи утисак на мене оставио је Лепенски вир.

Много ми се свидело како је све у стаклу. Много ми се допао филмић који смо гледали на почетку. Биласам јако заинтересована и фасцинирана кад сам чула да у Лепенском виру можемо да видимо остатке најстаријих седелачких насеља у Европи.

Панорамски смо обишли Голубачку тврђаву и видели смо где је Дунав најшири и најужи. Најшири део Дунава ми је личио на неко море.

Морам признати да сам други дан после дискотеке, кад смо ишли у Неготин, била толико уморна, а верујем и остали ђаци јер смо јако мало спавали. Нисмо баш све запамтили шта смо видели и искрено ми је криво због тога. Ипак, највише ми се свидео Музеј Крајине.

Музеј чува сведочанства о богатој историји и традицији тог града. То је један од првих музеја јужно од Београда који верно осликава сложене историјске догађаје и личности из тог краја. Од Хајдук Вељка, јунака Првог српског устанка, до Стевана Мокрањца, првог српског композитора.

Хана Кустудић 7/5

НОВИ ПОЧЕТАК

Овај састав почећу стиховима песме Душка Радовића „Шта је на крају?“

*Шта је на крају среде? Чејврџак
А шта на крају чејврџка? Пеџак.
А на крају свих крајева?
Увек је један нови почетак*

А шта је почетак?

Стварањем нових људи Бог је пружио Адаму и Еви да се умножавају и буду управитељи над свим оним што је он створио. Дао им је живот и могућност: нови почетак. И они који су напустили своја огњишта у Првој и Другој великој сеоби, мислили су да ће иста свити на неком другом месту и да је то њихов нови почетак.

Сви који су се борили у Првом и Другом светском рату борили су се за боље сутра за нови почетак.

А шта је нови почетак?

Почетак је рађање. Прво детињство које је неком лепо, расте уз родитеље, док неко друго дете расте у дому и други о њему брину. Када завршиш основну школу која је најлепши део, јер из ње носиш драга сећања на своје другове и другарице, чека те још

једна обавеза, а то је средња школа и нове бриге, учење. И опет почетак. Таман ту бригу скинеш са врата, а већ је друга на вратима, факултет. И то прође, а ти схватиш да се налазиш на отвореним вратима. Крећеш новим путем у нови живот, нови почетак. А тај почетак може бити и лак и тежак. Размишљаш сам, сам доносиш одлуке, зарађујеш. Некада се можеш и разочарати, мислећи да је неправда свуда око тебе и када ће доћи твоје време. А можда је твоје време и дошло, можда је твој нови почетак већ почео, али ти не обраћаш пажњу, јер су до недавно твоји родитељи размишљали и давали ти савете, не зато што ти то не знаш, већ су желели да те усмере на прави пут, да ти укажу на нови почетак,

Почетак је све, рађање, играње, школа, дружење, стицање нових пријатеља, нови посао, љубав. Мржња и зло, то не. Увек помози другима, али и себи. Тако ћеш бити добар човек. Та доброта се добрим враћа.

Анђела Ђуришић 8/3

*рад напратљен на конкурсy „Essay 2023“
у организацији оишшине Врачар,
шрећа напратла*

„СВЕТИ САВА“

Круну није хтео дворац није хтео, новцу је одолео, није хтео ништа, волео је Христа.

Када је био уз књигу, није имао бригу.
Подигао Хиландар, помирио браћу,
и уз мошти оца зауставио свађу.

Направио прве школе, које деца много воле.
Нашу милу Студеницу Свети Сава руком мије,
и благодат данас тамо вечно с неба лије.

Спалише му Свете моштикоје свима помагаше,
ал’ зато у храму Светог Саве он и даље дише.

Милешева чува руку, коју целивамо сада сви,
благословом Свети Сава увек над нама бди.

Свети Сава Освећени годинама чека,
да му дође Свети Сава, Света душа из далека.

И из воде утеху, Свети Сава данас даје,
Савине су воде то, Свети Сава освештао.

Постили су наши стари,
недељу пред Светог Саву,
за здравље молили се,
и на његов дан причестише се.

Свети Сава Бога моли да нас Господ чува све
и све српске светитеље да чувају манастире.

Крмчију написао је, ту све лепо објаснио је,
како Србин да се влада и уз Бога да се нада.

Испоснице волео је, да му душа у њим’ самује,
да се он ту Богу моли и Христа да заволи.

У испосници молио се за сав српски род,
зато њему таква слава, за век векова ХВАЛА!!

Теона Вујетић 7/5

ПЕРСИНА ЉУБАВ

Настојећи да испричам ову причу са што више веродостојности, неколико пута сам записивала најважније моменте, како бих своје мисли посложила на папиру и у глави разрадила концепт приповедања. Међутим, сваки пут ме је изнова омео горак укус у устима, што због шибица, око којих се радња и гради, што због немогућности да речима искажем бес и гнев који осећам према оном због ког сам добила батине један једини пут, али довољно болне да их запамтим за читав живот. Стога, трудићу се да епизоду из свог детињства пренесем колико је могуће објективно.

Дане сам проводила готово као и сваки марљив и вредан ученик тог времена - ишла сам у трећи разред и била најбоља ученица, и то не због тога што ми је отац био професор математике, већ зато што сам се жарко трудила и редовно учила, како бих понела ту славну титулу. Сасвим супротно од мене, комшија Бранислав није много марио за оцене. Напротив, њему је увек више стало до играња са дечацима, а школа се ту налазила тек успут, чисто да му прекрати време. Међутим, било је нешто у том дечаку - или сам барем тада тако мислила - што ми је сваки пут измамљивало осмех на лице. Није био Бог зна како леп, умео је да се постиди када се затекнемо у заједничком друштву и често би причао без смисла и реда, али нека тајновита енергија неоспорно је постојала између нас двоје. Јасно се сећам дана када ми је изјавио љубав: током игре жмурке, сакрили смо се у некаквом бурету за купус, довољно пространом да обоје уђемо, али недовољно да ваздух направи дистанцу између нас. Лукавац је тада искористио прилику и признао ми своје емоције, тако слатко и нежно да просто нисам могла да му одолим. Ипак, својски сам се трудила да задржим своје дамско, недодирљиво држање и тек суптилно навестим да му је осећање узвраћено. Од тада па надаље, нашли смо се у некој врсти љубавне везе, која се састојала у томе да ме је сваког дана испраћао из школе до куће, а петком ми је чак куповао и кифлу. Нисам сигурна зашто је одабрао баш тај дан, али била сам врло задовољна када бих на крају радне недеље

добила прилику да уживам у сланкастом укусу врућег теста. Наша веза би-ла је прилично стабилна, међутим; постојали су неки проблеми, које он, верујем, није ни покушао да реши. Наиме, Бранислав, као што сам претходно напоменула, није био добар ђак, што се мом тати никако није допадало. Због тога сам с разлогом претпостављала да би моја породица одлучно стала на пут нашем будућем заједничком животу, те му то отворено одговорила када ми је поставио питање о томе. Немајући куд, а не желећи да учи, тај празноглави дечак предложио ми је да се отрујемо, како бисмо заједно били на Оном свету, где нико не би сметао нашој љубави. Искрено речено, не могу да кривим само њега, с обзиром да сам оберучке прихватила ову бриљантну идеју бега са планете Земље и одласка у небеске висине. Свој план смо спровели у дело једног четртка, када ниједно од нас није имало часове. Сакрили смо се у башти и ступили у акцију "пресељења", једењем шибица у сврху тровања, чији је концепт, несумњиво, осмислио он. Збуњена, али одлучна у намери да остварим замисао, појела сам три штапића пре него што сам осетила опор укус и гребане у грлу. Заједно смо се сложили да је мисија успела, јер је то вероватно био почетак краја. Убрзо ми се придружио и Бранислав са својих 9 залогаја, након чега смо се договорили да упокојење дочекамо свако својој кући. По доласку, учтиво, а истовремено и поносно, објаснила сам мајци своју ситуацију и замолила је да ми припреми постељу у којој бих испустила душу, но догодило се нешто попутно неочекивано - мама не само да није имала разумевања за моје љубавне јаде, већ је дрвеном мотком из мог срца истерала сваки грам емоције коју сам према Браниславу гајила. Уместо тога, душу и разум су ми населила осећања неизмерне љутње, гађења и жеље да и он на својој кожи осети чари прута.

Од тада се више нисмо дружили нити помишљали на поновно спајање, а као једина успомена на њега, остао ми је мали ожиљак изнад десне натколенице. Тако се моја прва љубавна прича окочала неславно и прилично болно.

Лара Вукојчић 6/3

ОВО ЈЕ САВРЕМЕНА БАЈКА О...

Ово је савремена бајка о мом чаробном путовању. Моја породица и ја много волимо да путујемо и пролазимо кроз свакакве авантуре.

Ове године отишли смо на море у Грчку. Једног сунчаног и ведрога дана, отишли смо на једну лепу плажу. Док сам се играла са сестрама у мору, осетила сам да ми се нешто залепило за ногу. Кад сам заронила да видим шта је, схватила сам да је то била само једна мала слатка хоботница која се упетљала у јарко црвене корале. Помогла сам јој тако што сам је отпетљала из ватрено црвених корала, али она није хтела да се одлепи од моје ноге. У том тренутку брзо је допливала једна велика хоботница. Видевши маму

хоботницу, мала хоботница јој радосно заплива у сусрет. Мала хоботница ми је намигнула, затим су обе хоботнице отишле. Кад сам се вратила кући, мислила сам о тој хоботници. У једну руку била сам срећна што сам помогла малој слаткој хоботници и што је она сама пронашла маму хоботницу, али у другу руку, била сам тужна што је више никада нећу видети. Кад сам све испричала мами и тати, насмејали су се, међусобно погледали, и рекли ми да је сунце било јако тог ведрога дана.

Ја сам сигурна да се тог дана десило чудо и да ми је мала хоботница намигнула и тихим благим гласом и рекла хвала ти! А ви? Да ли ми верујете?

Луција Вујовић 5/1

ВАЗДУХ

Мање-више свима смета,
Ваздух!
Мом Београду Ахилова пета.
У књигама све лепо пише,
Објасните како ваздух
може да „мирише“?!
Сад не може ни да се дише,
И докле тако више?!
Читали сте сликовницу покоју,
Види, молим те, ваздух има боју?!
Мора да су птице и рибе криве,
Колико видите нијанси сиве?
Ко да сам вам све реко,
Само, ако може, нека објасни неко?!
Тако вам свих нас, њега, ње и тебе
Учини нешто, почни од себе!

Константин Петровић 7/1

учешће на 48. њесничком сусрећању
геце и младих Врачара

УПУТСТВО ЗА СНОВЕ

Када сањаш
треба широко да отвориш очи
и гледаш у невидљиво

Тамо провери сваки кутак
и најмрачнији ћошак
док не нађеш своје
упутство за снове

Пажљиво окрени лист
и на дну
на самом дну
налази се једна
малена тачкица
- она ће те водити даље
кроз све што желиш
да сањаш...

Ана Пањевац 5/3

учешће на 48. њесничком сусрећању
геце и младих Врачара

ПЛАНИНА

Све је као планина.
Пуно успона и падова,
љубави и мржње,
сунца и месеца.
Тамо горе су звезде и сазвежђа,
а, пак, доле су земља и трава.
Па, ено, видим и онај мали поток
како жубори поред велике реке.
Чак са оног врха видим и две орла,
један мањи, а један већи.
Један бржи, један лепши,
а опет другови.
Играју се, а понекад и заћуте,
ћуте као они каменчићи доле.
Поглед, мало горе,
мало доле,
и све се разликује.

И каменчићи, и орлови,
и воде које теку.
Али сви проводе своје време овде,
и виде се са једне планине,
Оне моје, високе, високе,
али ипак неравне.

КАД У ОКУ ВИДИШ

Када у оку видиш пуно људи,
помислиш да нема краја.
Када у животу осетиш страх,
прогутај кнедлу и крени даље.
Када те неко увреди, само
заобиђи таму и тада покажи
своје праве мишице.

Када једном помислиш
да је све готово, није!
Треба се борити против
лоше силе.

Када кажеш себи: УСПЕЋУ— успећеш.
Ако не верујеш у себе, то је грех.

Нико се није савршен родио,
али прави пријатељи су
они који то не примећују.

Али увек дође крај.
Твоје око више не види ништа.
Само мрак, али ипак осећаш како нечије
сузе квасе твоју слику.

Одеш у БОЖИЈИ свет где заврши свака
душа која се бори за себе.

СРЦЕ

Тик.
Куцнуло је Срце.
Родио се неко, неко ново биће,
које ће имати свој свет,
свој живот.

Неко, ко ће имати своју породицу,
своје тренутке,
своје Срце.
И тај неко, ће бити срећан,
када буде прешао преко разних ствари.

нечега тешког,
јер то је живот.
Али, то Срце,
нешто испуњава...
Испуњава га љубав.
И када је срце
тако пуно, топло,
нежно

чује се
Так.

Јанко Вучковић 7/4

МОЈ ЉУБИМАЦ

Ја сам један посебан пас. Наравно, радим скоро све што раде и други пси. Морам да једем ону грозну кучећу храну, случајно разбијем по коју ствар, претурам по смећу не бих ли нашла нешто укусно. Али ја сам нешто ближе мачки него псу.

Зовем се Холи и занимљива је прича како сам дошла код својих власника, или можда није. Ах, када се сетим тих дана! Јесам имала само три месеца, али ипак се сећам. Па добро, да будемо искрени, не сећам се пола тог дела мог живота јер сам била само мало штене. Сећам се када су Марија и Иван дошли по мене. Тери се јако плаши спољашњег света. Плаши га помисао на то да се свет стално окреће и да време тече, и никада се не зауставља као и срце, као мисли, као и љубав. Каква теорија, а? Вучко се прави нешто другачији, као да је он најлепши, најпапетнији и да је он посебан.

„Молим те, ниси прелеп“ , кажем му, а он ме гледа као мокар хлеб на поду па каже: „Мене ће изабрати!“

„Ха! Само ти сањај, дечаче!“, кажем док се шепурим и гледам Марију својим најслађим погледом.

„Њу ћемо!“, викне Марија. Много волим ту жену, живим са њом седам година (знам, стара сам) и увек ме мази, а Белу не толико. Добро, доћи ћемо до тога. Стрпаше ме у кутију. Вожња је била трупкава, али смо брзо стигли.

„Шта је то?!“ , пита Јања. Била је слатко дете, а још слађа у предпубертетском стању. Стално ми даје ону преукусну Поли саламу док нико није ту.

„Па, отвори да видиш!“, каже Иван.

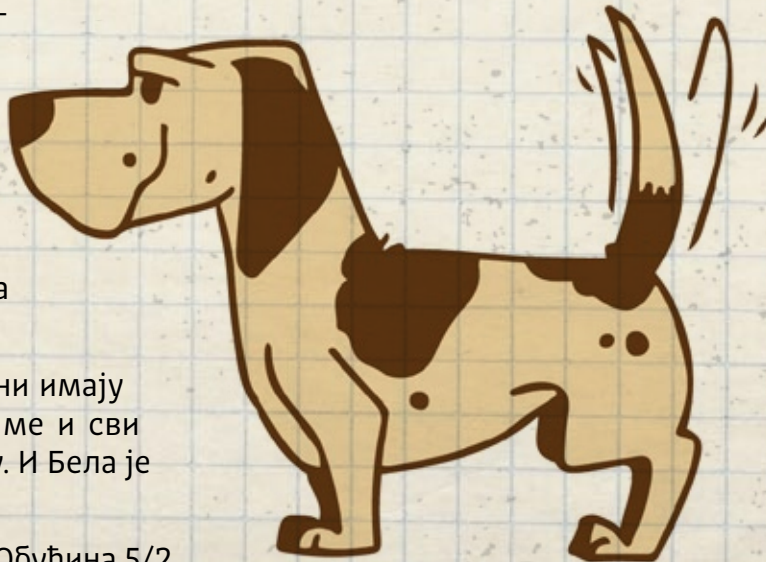
„Мрда се!“

„Јој, ја нећу да отворим!“ , разумљиво да дете од четири године то каже.

Хвала богу па ме Иван отвори, иначе бих се угушила. А када ме отвори, почеше да вриште, да ли од среће или разочарања ја не знам, али Дуња скочи на мене толико јако да ће ми плућа изаћи кроз уста. То је ваљда неки начин изражавања љубави. То ми Јања ради ових дана када ми прича о својим љубавним проблемима па ми каже: „Јао Холи, како је твој живот лак!“, аха прелак. Дуња ме је тако јако „грлила“ да ми је цео живот прелетео преко очију. А Јања ме је само гледала па проговорила: „Могу ли да је помазим?“, ма не, кенгуре! Само ме гледај одатле и немој да ме мазиш још 15 година! Моје детињство је у сваком случају било јако пријатно. Лако је када си слатак. И тако мени прођоше четири године. Прва трудноћа је била супер, мало замарајућа, али добро. Али друга? Уф! И она је била океј, то јест и физички и психички напорна. Заврше се и та три месеца и сада „моји драги синови и ћеркице коначно иду ван моје куће. Сви редом одлазе, а моја најнапорнија ћерка Бела никако да оде. Можда је нико не жели. Шалим се, шалим се! И тако се ја пробудим једног јутра и чујем најстрашније речи мог живота: „Бела остаје.“ Замало срчку нисам тог дана добила. То ми је сада океј јер сам се помирила са чињеницом да и она живи овде. Мало ме подсећа на Терија. Иван увек каже да се ја не сећам да ми је Бела ћерка. Камо среће да се не сећам! Прави мали дивеж, то је она. Али добра ствар је да могу да узимам дупле порције.

Ујутру сам се пробудила и видела да укућани имају састанак па сам се придружила. Дигли су ме и сви смо у једном великом породичном загрљају. И Бела је ту, наравно, и она је део наше породице.

Јања Обућина 5/2

СА ЊИМА СЕ ШКОЛА ЗАВОЛУ

УЧИТЕЉИЦЕ ЧЕТВРТАКА

Желимо ОШ у којој је задовољан ученик и наставник, у коју родитељ има поверења, на коју је локална средина поносна и у коју сви улажу. Неговањем пријатне и подстицајне атмосфере, пружањем подршке ученицима кроз савремену наставу и ваннаставне активности, желимо да пружимо основ за развој потенцијала сваког ученика у задовољну и компетентну личност XXI века.

Нела Максимовић, Јелена Дробњак, Бранкица Стојановић, Љиља Стокановић, Весна Ђорђевић, Весна Кривокућа

Мишљење нас учитељица садашњих четвртака, је врло слично и заснива се на богатом искуству и успешном вођењу низа генерација до данас. Оно што нас карактерише је тежња да нас деца виде као извор поверења, сигурности и разумевања и ослонац у свакој прилици. Настојимо да нас ученици доживе као топле, брижне, искрене особе уз које су сигурни и заштићени. Жеља нам је да поштују различитости, негују толеранцију и постану добри људи. Посебан професионални изазов за нас је да децу мотивишемо, пробудимо у њима радозналост, учимо их да негују свој став и јасно га исказују, поштујући различитости без насилног понашања.

Наш тимски рад заснован је на тежњи да својим креативним радом, развијањем радних навика и неговањем правог система вредности подстичемо њихова знања и умећа. Постављамо границе доследним и пожртвованим односом са пуно љубави.

То данас није нимало лак задатак, али је изазов и мотив да истрајемо и том посвећеношћу увек измамимо дечје осмехе јер из њихове радости ми, учитељи, црпимо енергију и заједно градимо темеље будуће одрасле личности.

Истичемо да је то визија нашег тима, уједно и наше школе, наша „звезда водиља“ на путу освајања нових знања, умећа на путу успеха и остварења животне радости. Ову генерацију ћемо памтити по малим и великим успесима, ведрини, доброты, радозналости, слободном ТИМСКОМ духу, заједништву, и по томе што верујемо у њих. Заједно подстичемо стицање и примену знања, ненасилну комуникацију и толеранцију. Са поносом истичемо: ово је још једна генерација која обећава!

Поносне учитељице!

Шта једну учитељицу чини посебном?

- У учионици гради тимски однос фокусиран на задатке;
- мотивише ученике;
- прилагођава се и гради добар однос – поверење;
- препознаје индивидуалне разлике и квалитет;
- поштује различитости и повезује их;
- вреднује ученике – њихове јаке и слабе стране ученика;
- развија код ученика појединачно – пун потенцијал;
- стиче поверење ученика;
- негује обострано поштовање потреба;
- ствара пријатну радну атмосферу на часу;
- конструктивно комуницира, слуша и уважава мишљење ученика без осуђивања и процењивања;
- двосмерно комуницира са ученицима и постиже боље резултате у учењу;
- подстиче самосталност и иницијативу;
- ствара здраву радну атмосферу у којој се ученици помажу међусобно и сарађују;
- уважава мишљење,
- ствара људе, емотивне и логички виспрене;
- учитељ треба да буде модел понашања да развијају емоционалну и духовну интелигенцију.

МАТУРАНТИ ОСНОВНЕ ШКОЛЕ „ЈОВАН МИОДРАГОВИЋ“

ШКОЛСКА 2022/2023. ГОДИНА

Одељењски старешина:
Драгица Шалн

ОШ "Јован Миодраговић" 2022/23. VIII₃

Одељењски старешина:
Ђурђија Арсић

ОШ "Јован Миодраговић" 2022/23. VIII₄

Одељењски старешина:
Марко Боголевић

ОШ "Јован Миодраговић" 2022/23. VIII₅

Догађања у школској 2022/23. години

- 48. ПЕСНИЧКО СУСРЕТАЊЕ ДЕЦЕ И МЛАДИХ ВРАЧАРА
- ПОСЕТА САЈМУ КЊИГА
- РАДИОНИЦА КАЛИГРАФИЈЕ
- ПРВАЦИ У ПОСЕТИ БИБЛИОТЕЦИ „ПЕТАР КОЧИЋ”
- НАЦИОНАЛНИ ДАН КЊИГЕ И НАРОДНЕ БИБЛИОТЕКЕ СРБИЈЕ — РАДИОНИЦА „ЧИТАЈМО ГЛАСНО”

48. ПЕСНИЧКО СУСРЕТАЊЕ ДЕЦЕ И МЛАДИХ ВРАЧАРА

Организација „Пријатељи деце Врачара“ расписала је конкурс за младе песнике под називом „48. песничко сусретање деце и младих Врачара“. На општинском такмичењу у категорији млађих разреда, учествовали су Немања Голубовић 3/3 са песмом „Београд“ и Уна Блазевац 4/5 са песмом „Зимска песма“. У категорији старијих разреда, учествовали су Ана Пањевац 5/3 са песмом „Упутство за снове“ и „Константин Петровић“ 7/1 са песмом „Ваздух“. Ученици су постигли велики успех на такмичењу. Уна Блазевац из 4/5 је освојила друго место, а Константин Петровић из 7/1 треће место. Браво, песници!

ПОСЕТА САЈМУ КЊИГА

РАДИОНИЦА КАЛИГРАФИЈЕ

ПРВАЦИ У ПОСЕТИ БИБЛИОТЕЦИ „ПЕТАР КОЧИЋ“

У месецу књиге – октобру, прваци наше школе постали су чланови Градске библиотеке „Петар Кочић“.

Том приликом на Дечјем одељењу библиотеке организовано је дружење првака са познатим дечјим песником Радиславом Јовићем. Читана је поезија, решаване су загонетке, постављана питања и тражени одговори, изношена су сопствена искуства и проблеми почетника у читању и писању. Договорени су и неки наредни сусрети.

НАЦИОНАЛНИ ДАН КЊИГЕ И НАРОДНЕ БИБЛИОТЕКЕ СРБИЈЕ – РАДИОНИЦА „ЧИТАЈМО ГЛАСНО“

Народна библиотека Србије традиционално обележава 28. фебруара Дан Народне библиотеке Србије. Прошле године је 28. фебруар проглашен и за Национални дан књиге. Подршку обележавању Националног дана књиге пружило је Министарство културе и информисања. На иницијативу Народне библиотеке Србије програму обележавања Националног дана књиге придружиле се јавне библиотеке у многим градовима у Србији. Ми смо на данашњи дан организовали такмичење у рецитовању, као и радионицу „Читајмо гласно“.

Обичан радни дан . Необичан само по количини светлости и топлоте коју сунце пуним шакама сипа по нама. Мама нам осмехе. У библиотеци школе петоро ученика. Четворо читају, а Николина куца рад за такмичење „Читам, па шта“ пошто се рок за предају радова приближава . Упитах читаоце да ли би били вољни да поделе са нама садржаје књига које читају , да их гласно прочитају. Лица им се озарише !

Библиотекар школе Тања Лабан

ТОП 5 НАЈБОЉИХ СРПСКИХ ФИЛМОВА

„Балкански шпијун“, 1984.

(Душан Ковачевић и Божидар Николић)

„Балкански шпијун“ је драма Душана Ковачевића о политичкој параноји Илије Чворовића, бившег стаљинисте, који је две године одлежао у затвору. Следећи своју параноју, он прогања свог подстанара, повратника из Француске, у ком види агента мрачних империјалистичких сила, државног непријатеља и шпијуна.

„Балкански шпијун“ је драмско дело написано у два чина, а сваки чин има по пет насловљених поглавља.

Главни јунаци драме су, поред Илије Чворовића, још и Даница Чворовић, његова супруга, кћерка

Соња, брат Ђура и „балкански шпијун“ Петар Јаковљевић, кројач, повратник из Париза.

Године 1984. је снимљен филм „Балкански шпијун“ у коме главне улоге тумаче Данило Бата Стојковић (Илија Чворовић), Звонко Лепетић (брат Ђура), Мира Бањац (Даница Чворовић), Соња Савић (Соња Чворовић) и Бора Тодоровић (Петар Јаковљевић). На Фестивалу играног филма у Пули 1984, филм „Балкански шпијун“ је освојио Златну арену, као и награду за најбољу мушку улогу за Данила Бату Стојковића у улози Илије Чворовића.

„Ми нисмо анђели“, 1992.

(Срђан Драгојевић)

„Ми нисмо анђели“ је српска комедија из 1992. године. По броју продатих биоскопских улазница спада у најуспешније филмове икада снимљене у Србији и сматра се култним филмом.

Режисер и сценариста Срђан Драгојевић је дебитовао управо овим филмом и прославио се.

Двадесетогодишњи студент књижевности Никола има два проблема: редовну јутарњу амнезију праћену мамурлуком и буђење у креветима непознатих девојака. Невоља почиње када се у његов живот умешају трудноћа и љубав.

Наиме, матуранткиња Марина, једна од многих Николиних „једнократних“ авантура, затрудни и притом се још и заљуби у њега.

Нажалост, Никола се не сећа баш најбоље свих околности. Маринина најбоља другарица одлучи да ствар узме у своје руке.

Пошто Марина одбија да прекине трудноћу, она планира низ сулудих стратегија по угледу на своје омиљене романе са срећним завршетком, како би се „сурови љубавник“ Никола заљубио у Марину.

Улоге тумаче Никола Којо, Милена Павловић, Бранка Катић, Срђан Тодоровић, Урош Ђурић, Соња Савић и други.

„Петријин венац“, 1980.

(Срђан Карановић)

„Петријин венац“ је југословенски филм снимљен 1980. године у режији Срђана Карановића. Филм је снимљен по мотивима преузетим из истоимене књиге Драгослава Михаиловића.

Филм је сниман у Сењском Руднику. У овом филму Петрију је глумила Мирјана Карановић којој је то била прва улога. Улогу старе Петрије и наратора имала је Даринка Живковић (1928-2013), аматер.

Инспирација за лик Петрије била је Милена Стефановић из рударског насеља Равна река код Ђуприје.

Радња се одвија у малом рударском месту у Србији и обухвата предратни, ратни и послератни период. Прича о трагичном животном путу неписмене жене са села, о њеном животу са тројицом људи које је волела. Њен животни пут пун трпљења, самоће, разочарања, надања и љубави, прераста у симбол човекове победе.

„Ко то тамо пева?“, 1982.

(Слободан Шилан)

„Ко то тамо пева“ је српски филм снимљен 1980. године у режији Слободана Шијана, према сценарију Душана Ковачевића.

Дотрајалим аутобусом фирме „Крстић и син“, за Београд креће група путника. Свако од њих има неодложне разлоге да што пре стигне у престоницу. Пролеће је 1941. Дан уочи немачког напада на Југославију. Аутобус креће из забачених области. Због непредвиђених околности путовање ће се одужити, иако је полазна станица од Београда удаљена свега стотинак километара. На путу, путници се свађају и сукобљавају због рата у Европи.

Наговештај будуће катастрофе се наслућује. Стари, растуруни аутобус са својим необичним и помало необичним путницима, комична је слика једне ере у распадању, крај једног света који ће нестати у пламену и експлозији.

И поред почетне нетрпељивости, путници се на крају уједињују, из чега ће произићи отворено насиље над два Рома музиканта.

„Монтевидео, Бог те видео!“, 2010.

(Драган Бјелогрић)

„Монтевидео, Бог те видео!“ је српски филм из 2010. године. То је први филм који је режирао српски глумац Драган Бјелогрић, по сценарију Срђана Драгојевића и Ранка Божића. Сценарио је написан по истоименој књизи спортског новинара Владимира Станковића која говори о великом успеху репрезентације Краљевине Југославије (коју су тада чинили само играчи из Србије) на Светском првенству у фудбалу у Уругвају 1930.

Филм се састоји из два дела (односно три приче), „Монтевидео, Бог те видео!“, „На путу за Монтевидео“ и „Монтевидео, видимо се!“, а од снимљеног материјала направљена је и

ТВ серија од 27 епизода која се састоји из три сезоне. Први део филма премијерно је приказан 20. децембра 2010. године у Београду. Време одвијања догађаја је у распону од краја 1929. године до почетка септембра 1930. године. када се фудбалери, велики национални хероји, кроз причу о тадашњим културним и друштвеним догађајима, најпре у Београду, боре са драмском свакодневицом сиромашних, али најпре неискварених фудбалераса једностране, односно београдске и уопште југословенске елите са друге.

Радња прати њихове животе, личне проблеме, промену коју прави жеља за спортским доказивањем наспрам устаљеног градског живота, обичаја и потребе за послом и преживљавањем које постављају Београд и Југославија у време између два светска рата. Осим кроз главне јунаке, градски културно социјални живот Београда је представљен и

кроз пуно споредних ликова који припадају различитим класама друштва, кроз њихова размишљања, постављање према животу и ситним радостима.

Сценографија такође прати целокупан шарениш друштвених прилика, од просечних београдских кафана и улица, преко гламурозних места за излазак и дружење високе класе, до самих аристократских елемената, Двора, најмодернијих аутомобила из тог времена, одеће и других визуелних елемената који су красили како сам врх, тако и социјално дно југословенског друштва.

Ликови:

Александар Тирнанић - Тирке (Милош Биковић), Благоје - Моша Марјановић (Петар Стругар) Валерија (Нина Јанковић), Роса (Данина Јефтић)...

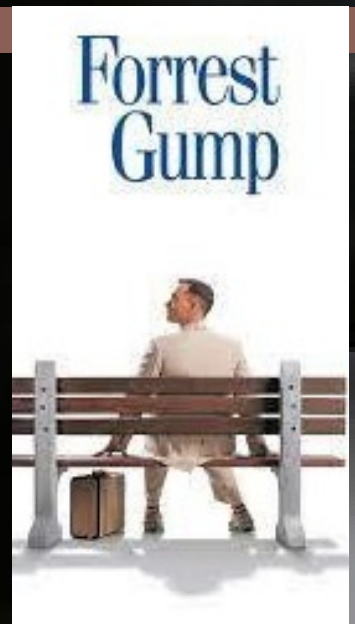
Анђела Ђуришић 8/3

ТОП 5 СТРАНИХ ФИЛМОВА

Forrest Gump

Овај филм је један од култних филмова 90-их година, ако не и свих времена, са Том Хенксом у главној улози. Прича овог филма прати Фореста, човека са изузетно ниским коефицијентом интелигенције, који током свог живота учествује у неким од највећих историјских догађаја 20. века (почетак каријере Елвиса Прислија, рат у Вијетнаму, убиство председника Кенедија, комерцијални компаније Епл...) Форест својим наивним и отвореним приступом људима и догађајима утиче на животе многих људи и исходе важних догађаја. Радњу филма приповеда Форест, док седи на аутобуској станици, и прича особама које су селе поред њега своју необичну животну причу. Иако при крају филма постаје баснословно богат, његова душа је и даље тако чиста и скромна, да он своје последње године проводи са својом женом Џени, у кући у којој је одрастао.

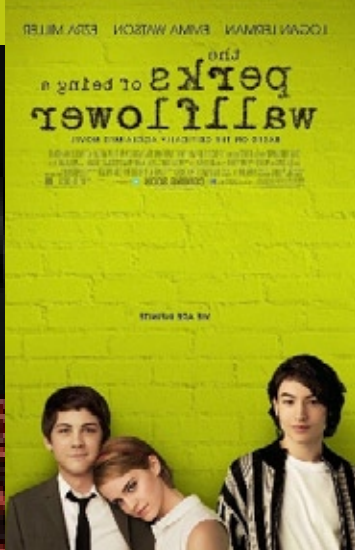
„Life is like a box of chocolates, you never know what you are gonna get.”

The Perks Of Being A Wallflower

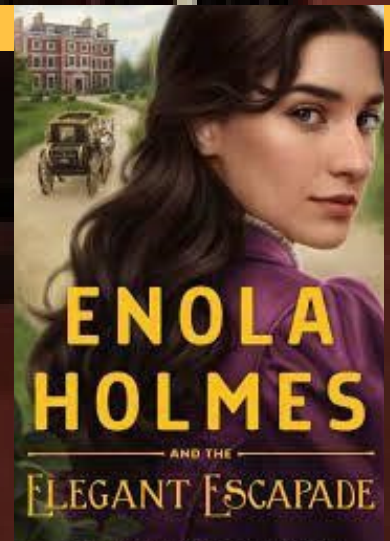
Овај филм је, по мом мишљењу, један од најлепших тинејџерских филмова у последњих двадесет година. Прича прати Чарлија, затвореног и стидљивог дечака који креће у средњу школу пар месеци након што је провео неко време у психијатријској установи. Због своје интровертности и психичких проблема тешко се прилагођава новом окружењу, све док не упозна Сем и Патрика, који га уведу у невероватан свет добре музике, филмова и књига. Најважније од свега, ти нови пријатељи му покажу како је то имати особе које те истински воле због тога што јеси и прихватају све твоје добре особине и мане. Овај филм ће учинити да се осећате бесконачним, јер ће се многи пронаћи у неким од Чарлијевих особина, или ће пригрлити Сем и Патрика к срцу и имаћете осећај као да су и ваши најбољи пријатељи.

„We accept the love we think we deserve.”

Enola Holmes

Сви знамо ко је Шерлок Холмес, зар не? Он је најпознатији фиктивни детектив свих времена, ког је креирао Артур Конан Дојл. Али да ли сте чули за његову млађу сестру Енолу? Она се први пут појавила у књизи „The Case of the Missing Marquess” коју је написала Ненси Спрингер. Овај филм прати својеглаву и несташну Енолу, коју је мајка одгојила уз игре, књиге, борилачке вештине и смех који је оцвањао у целој кући. На јутро Енолиног 16. рођендана њена мајка нестаје, али за собом оставља трагове, и Енола мора да се служи својим детективским вештинама да би је пронашла, уз малу помоћ свог старијег брата. Иако је Енола представљена као лик са безбрижним и насмејаним карактером, у узбудљивој авантури да пронађе своју мајку она се сусреће са многим препрекама, које су такође и велики проблем за доста људи у свету, као што су мизогинија, шовинизам, насиље и ропство. Најважнија порука која може да се извуче из овог филма је да, без обзира на то одакле смо дошли, ког смо пола или боје коже, наша будућност зависи само од нас и да треба имати храбрости и одлучности да се држимо свог става, чак и

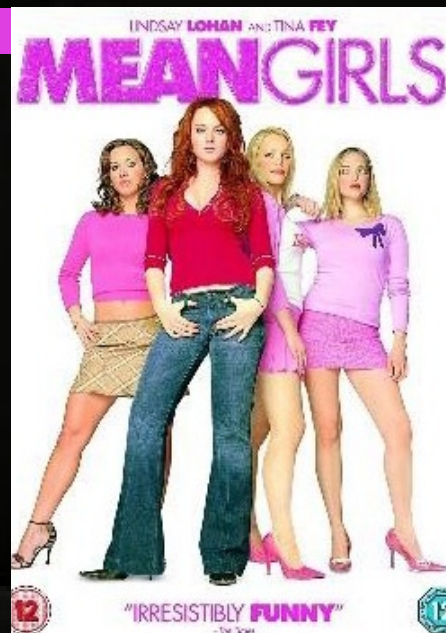
када се већина противи нашем начину размишљања.

„The choice is always yours. Whatever society may claim, it can not control you.”

Mean Girls

Keјди су родитељи школовали од куће од малена до 16. године, када креће у средњу школу по први пут. Упркос њеном ентузијазму и узбуђености због часова са другом децом и упознавања нових пријатеља, она долази до изненађујућег открића да тинејџери могу бити живахни, збуњујући и окуртни. Њена ситуација се чини безнадежном, када упозна Дејмијена и Џенис, који јој помажу да се боље уклопи у свет средње школе. Кејдин свет се потпуно мења када се спријатељи са Реџином Џорџ, најпопуларнијом девојком у школи. Кејди склапа план са Џенис да се приближи Реџини што више, како би је, кроз неколико корака, потпуно унишtile. Кејди почиње да проводи све више времена са Реџином, али почињу да се појављују и неке непланиране последице у Кејдином понашању, говору и начину облачења. Mean Girls је прича о изазовима са којима се суочава сваки тинејџер и како људи који споља делују несаломиво и уживају у доношењу вербалног бола другим људима можда пате у себи и покушавају да изађу на крај са сопственим несигурностима и проблемима.

„Calling someone stupid does not make you any smarter. Calling someone else fat will not make you any skinnier. And ruining Regina’s life definitely did not make me any happier. All you can do in life is try to solve the problem in front of you.”

Avatar: The Way of Water

Први филм Аватар је постигао невероватан светски успех и нико није могао ни да замисли да ће други део бити још бољи. У првом делу Џејк Сали се преображава у припадника На'ви племена, које чине плава човеколика бића која живе на планети Пандора. Тамо се заљубљује у поглавицину ћерку Нејтири, која га учи обичајима свог народа и упознаје га са природним лепотама своје планете. Али када Џејк одлучи да изда људску расу тиме што остаје на Пандори, „Небески људи“ нападну Пандору. Из те битке Џејк и остали припадници На'ви племена излазе као победници, али то не спречава главног зликовца првог дела Кварича да се врати у облику аватара, припадника На'ви, у другом делу. Прича филма Аватар: Пут воде се одвија 14 година након битке са Небеским људима и прати Џејка и Нејтири и њихових четворо деце: Нетејам, Лоак, Кири и Тук. Заједно, породица Сали се бори против Кварича, а затим бежи од њега, тражећи склониште у воденом племену аватара, под именом Меткајина. Са

невероватном причом, други део овог светски познатог филма није само занимљив и држи пажњу, већ је због предивних специјалних ефеката ужитак за гледање и невероватно филмско искуство.

„Wherever we go, this family is our fortress.”

Петра Бакић, 7/4

МАТЕЈА АЛЕКСИЋ 6/5

Наступам у спринтерским дисциплинама 60м и 100м, као и у скоку у даљ који ми је и омиљена дисциплина.

Пре две године сам био најбржи дечак града Београда на такмичењу Брзином до звезда представљајући школу и освојио сам лепе награде, а међу њима и атлетски камп.

Прошле године сам, представљајући школу, био општински, градски и међуокружни шампион, док сам на републичком првенству освојио треће место. Претходне две године сам проглашаван за најбољег

атлетичара града Београда у свом узрасту.

Мој највећи успех догодио се на такмичењу 11.12.2022. када сам први пут оборио државни рекорд у скоку у даљ – 5,53 м.

ЕВА СИМУНОВИЋ 5/2 и НИКОЛИНА СТОЈИЋ 5/5

Ева и Николина тренирају гимнастику већ шест година, Ева у ГК „Тријумф“, а Николина у ГК „Партизан“. Обе се поносе златном медаљом освојеном на Првенству Србије.

АНДРЕЈ РАДИШИЋ 8/1

Представљао је школу на општинским и градским такмичењима из фудбала, кошарке, одбојке и атлетике на којима су освајали награде. Тренира кошарку у КК ФМП већ осам година.

ПЕТАР БЈЕЛИЦА 8/1

Представљао је школу у фудбалу, одбојци, кошарци и атлетици бави се кошарком већ осам година. Игра у клубу „Мега Мис“ са којим је освојио Куп Радивоја Кораћа и Трофеј Београда. Са школом је освојио четврто место у 3x3 баскету у граду.

АЛЕКСА СТОЈАНОВИЋ 7/5

Алекса Стојановић је прве фудбалске кораке начинио у Атакантеу са којим је освојио турнире у Србији, Италији, Бугарској и Кини. Преко Црвене звезде и Чукарничког, стигао је у ОФК Београд. Игра на позицији нападача. Његово име је у врху листе стрелаца лиге млађих категорија.

ЛУКА ЂЕРАМИЉАЦ

Најбоље је пласирани такмичар из Србије на међународној листи до 14 година и налази се у Топ 50 играча из целог света (41. место).

Одиграни међународни турнири у 2023. години

1. Турнир у току: Aqua Gala CUP 2023
2. Пецин меморијал 2023
3. YASON CUP 2023
4. International Championships of Romania U14
5. Божићни турнир 2023

ИСТРАЖУЈЕМО ПОДВОДНИ СВЕТ

Роњење је активност која нам открива један потпуно другачији свет. Постоје две врсте роњења: слободно роњење и роњење са боцом.

Када се рони са боцом, то се ради на великим дубинама од око 40 метара, са опремом за дисање под водом. Слободно роњење је без опреме и оно је 'на дах'. За слободно роњење треба имати јак капацитет плућа, Ја увек пре бирам роњење са боцом, јер на тај начин може да се види много више него у слободном. Међутим, роњење са боцом носи са собом много више ризика.

Моје прво искуство било је у Црвеном мору и тада сам био са инструктором. Инструктор је ту да вам помогне да се оријентишете у води и да вам проверава опрему. Већ следећи пут и сваки наредни самостално сам истраживао дубине.

На дубини од 27 метара видео сам многе занимљиве рибе и корале, као на пример лаврибу, различите раже, чак и мале ајкуле.

Највећи беневити роњења су повећање капацитета плућа, повећање баланса, али оно најважније – искуство и срећа.

Многи људи се плаше морског света и животиња, али прво правило роњења гласи: „Не дирајте ништа и никог у води, па неће ни оно вас!“ Немате, дакле, чега да се плашите, већ се што пре опробајте у овоме!

Алекса Батало 7/4

Страхиња Мирковић 6/1

Вишња Максимовић 5/3

Ивана Марјановић 5/3

Ана Пањевац 5/3

Нина Ашанин 5/1

Лука Лубарда 8/2

Софија Кривокапић 5/2

Ева Симеуновић 5/2

Реља Арбановски 5/2

Наталија Маринковић 8/3

Дуња Медаковић 5/2

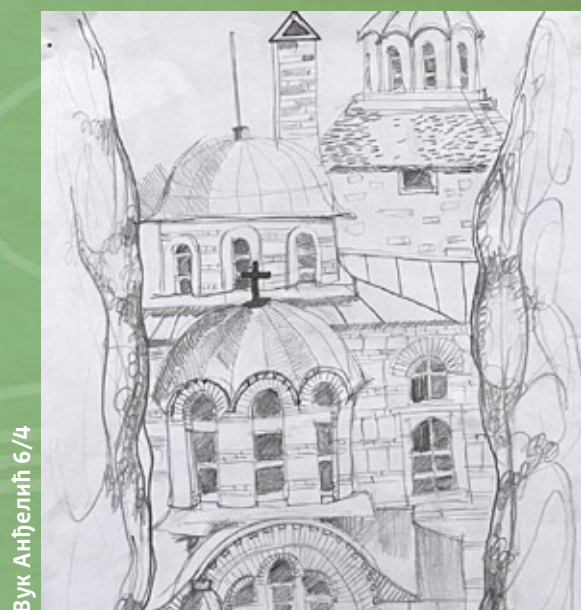

Игор Стефановић 5/2

Софија Кривокапић 5/2

Искра Тодорић 5/3

Вук Анђелић 6/4

Вида Лазовић 8/1

Марта Радић 5/4

ИМПРЕСУМ

„Атом“ – лист ученика Основне школе „Јован Миодраговић“
Година XIV, број 15, мај 2023.

Издавач:

Основна школа „Јован Миодраговић“,
Војводе Драгомира 1, Београд

Интернет презентација:

www.osjovanmiodragovic.edu.rs

Уреднице:

Тамара Седлан и Александра Узелац,
професорке српског језика

Дизајн корица:

„Четири годишња доба“ - Анастасија Глишић 8/5
прво место на ликовном конкурсима поводом Дана школе

Сарадници:

Тања Лабан, професор српског језика;
Марија Кушић, професор српског језика;
Маја Радовић, професор српског језика;
Драгана Пешић, професор српског језика;
Марија Јовановић, педагог;
Гордана Јовић, психолог;
Ивана Ивановић, професор ликовне културе;
Зорица Џодан, Весна Зивлак и Марко Богојевић,
професори физичког васпитања.

Новинари:

Анђела Ђуришић 8/3, Јана Ванчетовић Драговић 8/3,
Ани Нађ Атаљанц 8/3, Хана Кустудић 7/5, Маша Костић 7/5,
Петра Бакић 7/4, Аљоша Радојковић 7/4,
Алекса Батало 7/4, Олга Колтунова 5/5

ATOM